

Bestemmelsen fik sin endelige Affattelse i Folketinget. I Ministerens Forslag lød Slutningen af Stk. I saaledes: »... eventuelt andre Kreaturer af lignende Kvalitet saavel som af tuberkuløse Dyr, selv om disses Værd maatte overstige Værdien af fornævnte Dyr«. Ministeriet havde i øvrigt under Overvejelse, saafremt den paagældende Slagter maatte ønske det, at lade 2. *Klasses Kød* destruere til samme Pris som Udsætterkøer.

I sin Forelæggelsestale i *Folketinget* gav *Landbrugsministeren* en Række Oplysninger angaaende Kreatureksporten, Slagtninger og Destruktioner i de 5 Uger, Kødordningen havde virket. Udførselen, som for nogle Aar tilbage omfattede 5 000 à 6 000 Dyr om Ugen, var i den tilsvarende Periode 1932 gaaet ned til 2 800 à 2 900 og var nu yderligere dalet til 1 800—1 900 om Ugen. Til indenlandsk Forbrug var i de 5 Uger slagtet 55 700 Dyr, og der var destrueret i alt 15 800 Kreaturer eller henved 3 200 om Ugen, det vil sige *ca. 20 pCt.* af det samlede Antal, der var kommet frem til Afsætning. — Hvad *Omkostningerne* ved den trufne Ordning angaar, oplyste Ministeren, at der for de destruerede Dyr var betalt 528 000 Kr., medens Indtægten ved Salg af Huder og Affald havde udgjort 169 000 Kr. Slagteafgiften havde indbragt 557 000 Kr., saaledes at der ved Fradrag af Netto-Destruktionsudgiften (359 000 Kr.) fremkom et Restoverskud paa ca. 200 000 Kr. Heraf var anvendt ca. 150 000 Kr. til Støtte af Konserverfabrikation og af Bestræbelser for at vinde ind paa nye Markeder. Til Rest var da ca. 50 000 Kr. foruden den kvart Million, Staten stillede til Raadighed til Arbejdets Paabegyndelse. — Alt i alt fandt Ministeren, at Resultatet var blevet mere tilfredsstillende, end nogen havde ventet, og at der var opnaaet overordentlig værdifulde Resultater for Producenterne, uden at det havde betydet noget nævneværdigt Offer for Forbrugerne.

Medens Ordførerne for Socialdemokratiet og de Radikale (*Jens Sørensen [Sejlstod]* og *Andreasen [Forsinge]*) udtalte Tilfredshed med de opnaaede Resultater og de foreslaaede Ændringer, gjorde Venstres Ordfører (*Brorsen*) gældende, at det, man oprindeligt havde tilsigtet: at hæve Kødpriserne her i Landet, i Virkeligheden ikke var sket Fyldest i de forløbne Uger, og han fandt det nødvendigt at fastsætte en Bundpris for de Kreaturer, der gaar ud i Forbruget. Ved Siden deraf burde man have to Priser for Destruktionskreaturerne, en ligesom den nuværende og en noget højere. Fra konservativ Side udtalte *Fibiger* en lignende Kritik, som han havde fremført ved Behandlingen af Loven af 24. Februar, og betonedede særlig Nødvendigheden af Minimalpriser. Her-